

de religiune, și să facă și pe alții să se lepede de acestea.

Î. Care alte păcate mai suntu contra acestorū două porunci?

R. Magia, idolatria, sacrilegiulū și superstițiunea.

Î. Care suntu păcatele contra Speranței?

R. Presumpțiunea și desperarea.

Î. Cândū păcătuiese omulū prin presumpțiune?

R. Atunci cândū, biziindu-se că Dumneđeū este pré bunū, abusă de bunătatea sa, mâniindu-lū și petrecândū in crimă.

Î. Cândū păcătuiese prin desperare?

R. Cândū crede că păcatele selle suntu așa de mari și așa de multe in câtū nu pôte dobîndi ertare de la Dumneđeū, și cândū crede că ori-ce penitența îi este nefolositoare.

Î. Care este vindecarea acestorū două escesuri?

R. A crede 1° că justiția lui Dumneđeū nu pôte să lase păcatulū nepedepsitū; 2° că bunătatea sa va avea milă de păcătosulū care alérgă la penitență.

Î. Care ómenī păcătuiescū contra Carității.

R. 1° Ceī ce urăscū saū desprețuiescū pe Dumneđeū; 2° ceī ce iubescū lumea și plăcerile ei.

Î. Care ómenī păcătuiescū contra Carității cuvenită a-
propelui?

R. Ceī ce-lū urăscū saū îlū desprețuiescū, saū nu vorū să-lū ajute in necesitățile selle spirituale și corporale.

Î. Ce este amorulū-propriū saū egoismulū?

R. Este păcatulū acellora care se iubescū numaī pe